

MISI BOROS
INSPIRATIONS
WORKS BY
BRAHMS & CHOPIN

HUNGAROTON

INSPIRATIONS

WORKS BY BRAHMS & CHOPIN

Johannes Brahms (1833–1897)

1 Variations and Fugue on a Theme by Händel, Op. 24 30:05

Fryderyk Chopin (1810–1849)

2 Waltz No. 1 in E flat major, Op. 18, “Grande valse brillante” 5:26

3 Waltz No. 2 in A flat major, Op. 34, No. 1, “Valse brillante” 5:38

4 Nocturne No. 15 in F minor, Op. 55, No. 1 4:36

5 Nocturne No. 4 in F major, Op. 15, No. 1 4:16

6 Impromptu No. 1 in A flat major, Op. 29 4:06

7 Fantasy-Impromptu in C sharp minor, Op. 66 4:59

8 Ballade No. 1 in G minor, Op. 23 9:10

9 Berceuse in D flat major, Op. 57 4:31

Total time: 73:30

Performed by
MIHÁLY (MISI) BOROS
piano

Recording producer: Zsuzsa Dvorák • Balance engineer: Domonkos Tímár
Recorded at Hungaroton Studio on 20-22 June, 2022

Cover photo: Tamás Lékó / Virtuózok • Booklet photo: Dávid Tóth
Design & prepress: Béla Ujváry

© 2022 Fotexnet Kft. • Catalogue No.: HCD 32873 • Made in EU

Music is my deepest source of inspiration: I live in music, by music, for music. Poetry, art and nature always fill me with admiration, and every time I look up at the starry sky, I am reminded of Kant's words: "*Two things fill the mind with ever new and increasing admiration and awe, the more often and steadily we reflect upon them: the starry heavens above me and the moral law within me*". I'm a musician, not a philosopher, so the question for me is: what does it mean to think in music? What else would Beethoven and the entirety of Romanticism be but grappling with new forms of musical thinking, finding new forms of expression and musical content? This is where the great debates stem from: whether music should tell a story or if it should just be music in itself. The debate in this form is indecisive, because both sides can be right: music always tells a story, but it is not a story that can be expressed in words. For me, it is through music that knowledge of the world becomes complete, comprehensible and meaningful.

These questions are the reason I am interested in what the source of inspiration is for composers and how different pieces of music can become a source of inspiration for performers, artistic disciplines, or even for science and everyday life.

This is why I chose the Romantic period, in which most transcriptions are written, and in which the most varied musical genres are created – such as symphonic poem, rhapsody, ballade, mazurka. Romanticism is a great age of inspiration, the richness of which is almost impenetrable.

Brahms and Chopin are two different faces of Romanticism and some of the most inspiring to me. Brahms created genius in classical forms, while Chopin was a creator of form. I have chosen works by both composers in which their differences, personalities and uniqueness are characteristically expressed. I am drawn to Brahms' work because in this piece the composer takes an inquisitive, philosophical, and unique approach to Händel's aria. I suspect this piece must have been one of Brahms' favorites as well. It is wonderful how he accompanies the main theme throughout – sometimes hidden in the background, sometimes in the foreground – only to have the work come to its full fruition in the fugue. It is as if Händel is helping him to find himself in the music, or rather, the music in itself. This work is considered one of the greatest piano variations, alongside Bach's *Goldberg Variations* and Beethoven's *Diabelli Variations*.

With Chopin, I have chosen pieces from different genres – waltz, nocturne, impromptu, ballade, berceuse – that all have his unmistakable signature. He leaves his mark on the genre and on the history of the genre. I selected works from different periods, from the early pieces beginning with Op. 15 to *Berceuse*, written towards the end of his life. These masterpieces, which also contain improvisatory elements, are very inspiring and allow the performer great freedom, but the constrained rhythmic context presents a great challenge to the interpreter.

The music of these two great figures of Romanticism is very different in character. I have juxtaposed

posed the monumental variations with the apparently lighter, but in fact musically profound Chopin pieces. Brahms's music is lightly serious, Chopin's is seriously light. Tonally, I have arranged the material so that the individual pieces build on each other, and in the end the whole forms a large unity. I hope these works can become a source of further inspiration.

Mihály (Misi) Boros

Junior Prima Prize-winning pianist was born in Pécs on 11 April 2003. His parents are teachers at the University of Pécs. He was four years old when he first started playing the piano, and from the very first moment he was captivated by the instrument. He spent long hours every day at the piano, trying out the sound of the keys until he created melodies himself. From the age of six, he started piano lessons at the Liszt Ferenc Music School in Pécs, where his teacher was Ildikó Megyímórecz Schmidt, who taught him until he graduated. At the age of eight, she was awarded first prize at the 3rd National Béla Bartók Music School Piano Competition. She won all the national piano competitions in her age group, and at the age of twelve or thirteen she won first prizes in Paris, Rome and Milan. In all, he won first prize in eleven piano competitions. In 2014, he won first prize in the children's age group of the Hungarian Television Virtuosi programme. In 2022, he took part in the Verbier Festival and Academy (Switzerland), and was awarded the Tabor Foundation Award for pianists, shared with an Italian pianist.

He completed his secondary education at the Pécs Art High School, where he received private lessons from Gergely Bogányi and László Baranyay. He is a student of the Munich Academy of Music (Hochschule für Musik und Theater), his teacher is Antti Siirala.

Between 2013 and 2020 he gave more than 300 public performances and concerts. He has performed in cities such as New York, Milan, Zurich, Tokyo, Osaka, Beijing, Shanghai, Shenzhen, Brussels, Stockholm, Gothenburg, Munich, Zagreb, Paris, Aix-en-Provence, Hohenems (A), Lustenau (A), London, Islamabad, Lahore, Karachi, Sao Paulo, and other cities outside the Hungarian-speaking world. He has given concerts with twenty-two conductors and nineteen orchestras. At the age of seventeen, Filharmónia Hungary has scheduled concerts in seventeen venues in Hungary.

In November 2013, he participated at the Lang Lang Masterclass in Munich, and the Süddeutsche Zeitung wrote of the children who attended: „Some of them are absolutely fabulous. Mihály Boros (2003), for example, who plays with great elegance (*Grandezza*) and musical flair, a small intellectual with a flair for arches and dynamics.”

His first CD is a live recording of his solo concert at the Budapest Palace of Arts, which was mentioned also by *The Guardian*.

A zene a legmélyebb inspirációforrás számomra: a zenében, a zene által, a zenének élek. A költészet, a képzőművészet, a természet mindig ámulatba ejt, ahányszor felnézek a csillagos égre, annyiszor jutnak eszembe Kant szavai: *„Két dolog tölti el elmémet mindig új és egyre fokozódó csodálattal és hódolattal, minél gyakrabban és hosszabban gondolkodom el róluk: a csillagos ég fölöttem és a morális törvény bennem.”* Zenész vagyok, nem filozófus, de kérdés számomra, hogy mit jelent a zenében gondolkodni? Mi más lenne Beethoven és az egész romantika, mint a zenei gondolkodás új formáival való megküzdés, új kifejezésformák és zenei tartalmak megtalálása. A nagy viták is innen származnak: meséljen-e a zene történetet, vagy legyen csak önmagában zene? A vita ebben a formában eldönthetetlen, hiszen mindkét félnek igazat adhatunk: a zene mindig történetet mesél, ám ez nem az a történet, amit szavakkal ki lehetne fejezni. A világ megismerése számomra a zene által válik teljessé, érthetővé és értelmezhetővé.

Ezért is foglalkoztat, hogy a zeneszerzők számára mi jelenti az inspirációforrást, miként válnak a különböző zeneművek más zeneszerzők, előadóművészek, művészeti ágak vagy éppen a tudomány és a mindennapi élet számára is inspirációforrássá.

Ezért is választottam a romantikát, az inspiráció, az inspiráltság nagy korszakát, amelyben a legtöbb átirat készül, amelyben a legváltozatosabb zenei műfajok jönnek létre – szimfonikus költemény, rapszódia, ballada, mazurka.

Brahms és Chopin a romantika két különböző arculatát mutatja, és éppen ezáltal inspirálók a számomra. Brahms a klasszikus formákban alkotott zseniálisat. Chopin formateremtő volt. Olyan műveket választottam a két zeneszerzőtől, amelyekben a különbözőség, a személyiség, az egyediség karakteresen kifejeződik. Brahms művét azért kedvelem, mert a zeneszerző ebben a darabban kíváncsi, érdeklődően, filozofikusan, egyedileg, saját hangnemmel viszonyul a Händel által írt áriához. Ezért lehetett Brahms egyik kedvenc műve. Csodálatos, ahogy végigkíséri a főtémát, amely néha rejtetten a háttérben, néha előtérben szól meg, hogy aztán a fugában kiteljesedjen a mű. Mintha Händel segítségével keresné önmagát a zenében vagy a zenét önmagában. Ezt a művet a zongorairódalom egyik legnagyobbjaként tartják számon a variációk között, Bach *Goldberg-variációi* és Beethoven *Diabelli-variációk* mellett.

Chopin esetében azért választottam különböző műfajú darabokat – keringő, noktürn, impromptu, ballada, bölcsődal –, mert ezekben erőteljesen érvényesült a kézjegye. Nyomot hagy az adott műfajon és a műfaj történetén. Különböző korszakaiból választottam a műveket, az Op. 15. számúval kezdődő korai műtől, az élete vége felé keletkezett *Berceuse*-ig. Ezek a remekművek, amelyek improvizatív elemeket is tartalmaznak nagyon inspirálóak és nagy szabadságot engednek az előadónak, de a kötött ritmikai szövegművet nagy kihívás elé állítja az interpretáló.

A romantika e két hatalmas alakjának zenéje karakterben nagyon eltér. A monumentális variációk mellé ellentézőként állítottam a

látszólag könnyedebb, de valójában zenei tartalmában mély Chopin darabokat. Brahms zenéje könnyedén súlyos, Chopiné súlyosan könnyed. Hangnemileg úgy állítottam össze az anyagot, hogy a darabok egymásra épüljenek, a végén pedig az egész egy nagy egységet alkosson. Remélem, hogy ezek a művek további inspirációk forrásáivá válhatnak.

Boros Mihály (Misi)

Junior Prima Díjas zongoraművész Péccsett született 2003. április 11-én. Szülei a pécsi egyetem tanárai. Négy éves korában ült először zongorához, és az első pillanattól fogva megigézte a hangszer. Naponta hosszú időt töltött a zongora mellett, próbálgatta a billentyűk hangzását, mígnem maga hozott létre dallamokat. Hat éves korától járt zongoraórára, a pécsi Liszt Ferenc Zeneiskolába, tanára Megyímőreczné Schmidt Ildikó volt, aki érettségig tanította. Nyolc éves korában kiemelt nívódíjjal első helyezést kapott a III. Országos Bartók Béla Zeneiskolai Zongoraversenyen. Valamennyi korosztályos országos zongoraversenyt megnyert, tizenkét-tizenhárom éves korában Párizsban, Rómában és Milánóban is első helyezéseket ért el. Összesen tizenegy zongoraversenyen szerzett első helyet. A Magyar Televízió Virtuózok műsorában 2014-ben a kicsik korcsoportjában első helyezést ért el. 2022-ben részt vett a svájci Verbier Fesztivál és Akadémia programjain, egy itáliai zongoraművésszel megosztva neki ítelték a zongoristák díját (a Tabor Alapítvány díja).

Középkiskoláit a pécsi Művészeti Gimnáziumban végezte, ebben az időben Bogányi Gergely és Baranyay László adtak neki magánórákat. Jelenleg a müncheni zeneakadémia (Hochschule für Musik und Theater) hallgatója, tanára Antti Siirala.

2013 és 2020 közt több mint háromszáz nyilvános fellépése, koncertje volt. Magyarlakta területeken túl olyan városokban lépett fel, mint New York, Milánó, Zürich, Tokió, Osaka, Peking, Sanghaj, Sencsen, Brüsszel, Stockholm, Göteborg, München, Zágráb, Párizs, Aix-en-Provence, Hohenems (A), Lustenau (A), London, Islamabad, Lahor, Karcaci, Sao Paulo. Huszonkét karmesterrel, tizenkilenc zenekarral adott koncertet. Tizenhét éves korában a Filharmonia Magyarország tizenhét magyarországi helyszínre tervezett vele koncertet.

2013 novemberében részt vett Münchenben Lang Lang mesterkurzusán, tudósításában a Süddeutsche Zeitung a részt vevő gyerekekről írva kiemelte, „Néhányan abszolúte mesések. Például Boros Mihály (2003), aki nagy eleganciával (*Grandezza*) és muzsikáló kedvvel játszik, kis értelmiségi, akinek érzéke van az ívekhez és a dinamikához.”

Első CD-je élő felvétel, a Művészetek Palotájában adott szóló koncertjének felvétele, amelyről a *The Guardian* is írt.

